

**Servei de Documentació:
« Homes de carn i ossos »**

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Cardenal Joan Josep Omella Omella
Títol	Homes de carn i ossos
Font	Arquebisbat de Barcelona
Publicat	22 d'abril de 2020

274

Homes de Carn i ossos

Mons. JOAN JOSEP Omella Omella

CARDENAL ARQUEBISBE DE BARCELONA

Homes de Carn i ossos

Mons. JOAN JOSEP OmELLA OmELLA

CARDENAL ARQUEBISBE DE BARCELONA

Aquesta setmana, encara en plena adaptació al nou panorama que ha provocat la pandèmia del coronavirus, observem com les nostres rutines s'han alterat en tots els àmbits de la vida.

El decret de confinament total i les recomanacions del Govern també han modificat enormement el dia a dia de l'Església. Les decisions que hem pres han obeït únicament a contribuir que els efectes nefastos del coronavirus es reduïssin. Alguns temples han estat tancats per evitar contagis, tot i que l'activitat i servei espiritual no s'han interromput gràcies a les noves tecnologies i, sobretot, gràcies als nostres preveres que no han deixat de remar enmig d'aquesta forta tempesta.

Per això, vull agrair públicament la tasca ingent i l'entrega generosa dels preveres i diaques que estan abordant aquesta nova situació amb diligència, una situació gens fàcil de gestionar. En aquest moment, tinc molt presents els nostres germans preveres que han mort i els que encara segueixen ingressats o en quarantena.

De la mateixa manera, agraeixo els càlids missatges d'ànim i suport de molts ciutadans a la tasca d'aquests homes de carn i ossos, que immerescudament hem rebut el do del ministeri sagrat per treballar al servei humà i espiritual de les persones. Agraeixo a tots els ciutadans la solidaritat amb els més vulnerables i el seu esforç per respectar les normes i poder evitar així la propagació del virus.

No obstant això, comparteixo amb vosaltres el meu profund dolor i la meva perplexitat quan llegeixo alguns articles en què es critica durament els preveres que no han obert els temples durant les dues setmanes de confinament total. Aquests comentaris no ajuden a viure la comunió. Els preveres han volgut respectar les normes per evitar que s'estengui el coronavirus.

Cal aclarir que la diòcesi de Barcelona en cap moment ha decretat el tancament dels temples. En canvi, sí que es va acordar prohibir les celebracions litúrgiques públiques i, per això, es va dispensar als fidels del compliment del precepte dominical. Vull destacar que aquesta mateixa mesura ha estat presa per l'Església en tots els països afectats per aquesta pandèmia. Quan el confinament va ser més estricte es va recomanar, però no imposar, el tancament de les esglésies, si no s'hi podien garantir les mesures higièniques exigides per les autoritats sanitàries. De fet, alguns temples van tancar i altres van seguir oberts.

Des del primer moment, els preveres i diaques s'han prestat voluntaris per anar a hospitals, tanatoris i residències. Tanmateix, no sempre han pogut dur a terme aquest servei d'assistència espiritual in situ, perquè les autoritats sanitàries no ens permetien accedir a aquests centres, ja que no disposaven de suficients equips de protecció individual (EPI). Afortunadament, aquesta situació va canviant a poc a poc i els nostres preveres comencen

a disposar d'alguns EPI. Recordo a les persones ingressades i als seus familiars que per accedir al servei d'atenció espiritual al centre sanitari, segons el protocol de les autoritats, han de fer aquesta petició al personal sanitari del centre.

Tot i això, la tasca social i espiritual realitzada pels sacerdots no ha cessat. S'estan atenent molts menjadors parroquials, s'han activat moltes iniciatives per oferir les celebracions litúrgiques a través dels mitjans de comunicació i de les xarxes socials, s'han posat en marxa telèfons, correus electrònics, etc., a disposició dels que necessitessin atenció espiritual, escolta o fer qualsevol tipus de consulta... Fins i tot, s'han dut a terme exercicis espirituals i hores santes online. Des de la distància, ha estat possible acompanyar les persones confinades a les seves llars, unes llars que s'han convertit en petites esglésies domèstiques.

Després d'aquestes dues setmanes de total confinament, iniciarem una nova etapa de progressiva obertura. S'anirà valorant la conveniència de deixar oberts els temples -on sigui possible- perquè qui ho desitgi pugui entrar-hi a pregar, parlar amb un prevere o rebre el sagrament de la confessió, sempre amb la màxima prudència, seguint els criteris de les autoritats sanitàries i escoltant el que ens indiquen els tècnics i experts que ens assessoren.

Sobre aquesta qüestió, voldria afegir que s'ha creat una comissió ad hoc, amb la participació de Metges Cristians de Catalunya, per tal d'assessorar la nostra diòcesi en aquest lent camí cap a la normalitat.

Una vegada més, agraeixo a tot el personal sanitari el seu gran servei a tots nosaltres. No vull oblidar-me d'agrair també la important activitat de les empreses i treballadors d'altres sectors que fan possible, amb la seva feina diària, que puguem cobrir les necessitats bàsiques i viure aquests dies amb certa normalitat, malgrat tot.

Aquesta pandèmia ens està obrint a una gran crisi social, política i econòmica. Però tota crisi és una oportunitat. No estem sols, Déu ens acompanya, però la seva acció necessita la nostra col·laboració per fer possible la comunió, per treballar tots units, per posar la nostra atenció, intel·ligència i acció coordinada davant els reptes que se'ns presenten. No és temps per a crítiques. És cert que caldrà avaluar el que ha succeït per aprendre dels errors i demanar-nos perdó. Però ara, hem de prescindir de sigles polítiques i de medalles particulars. És el moment de treballar tots junts, d'ajudar-nos, particularment els mitjans de comunicació, a treure el millor de cadascun de nosaltres.

Sabem que estem de pas, però el Senyor ens convida a fer d'aquest món una anticipació del món que ens espera. Per això, us animo també a demanar amb intensitat al Senyor que insufli el seu Esperit en tots nosaltres, especialment en els nostres governants mundials, perquè faci possible que treballem units i pel bé comú.

Vull acabar donant les gràcies a tots, professionals, servidors del bé comú, treballadors socials, preveres, voluntaris... pel treball que feu pels altres. Tots, homes i dones de carn i ossos, si caminem units entre nosaltres i amb Déu, som capaços de fer grans coses, com reconstruir Europa després de les dues grans guerres mundials.

Card. Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona